01/02/2020

Ελληνική γλώσσα και πολιτισμός στην Κάτω Ιταλία

/ Ομογένεια

Η Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού σε συνεργασία με την πρεσβεία της Ιταλίας στην Αθήνα και με το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο, διοργανώνουν εκδήλωση για την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας τη Δευτέρα 3 Φεβρουαρίου.

Η εκδήλωση με τίτλο: "**Ελληνική γλώσσα και πολιτισμός στην Κάτω Ιταλία"**, θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ιταλικού Μορφωτικού Ινστιτούτου, Πατησίων 47, στην Αθήνα, και ώρα 19.00 μ.μ.

Θα ακουστούν τραγούδια από την Καλαβρία από το συγκρότημα Encardia.

Ο Ελληνισμός της Κάτω Ιταλίας. Μια διαχρονική παρουσία

Η Σικελία και η Καλαβρία αποικήθηκαν από τους αρχαίους Έλληνες μετά το 800 π.Χ. Ιδρύθηκαν πολλές πόλεις όπου άκμασε για αιώνες ο Ελληνικός πολιτισμός. Οι Συρακούσες, η Κατάνη, η Νάξος, το Ταυρομένιο, η Μεσσήνη, η Ιμέρα, η Σελεινούντα, ο Άκραγας, ο Τάραντας, το Ρήγιο και πολλές μικρότερες πόλεις ιδρύθηκαν από Έλληνες αποίκους. Η περιοχή ονομάστηκε Μεγάλη Ελλάδα, τόσο για τον ελληνικό πληθυσμό της όσο και για το λαμπρό ελληνικό πολιτισμό της.

Η περιοχή αυτή δέχθηκε τον ευαγγελικό λόγο από το δεύτερο μισό του πρώτου αιώνα και στα χρόνια των διωγμών ανέδειξε μεγάλους μάρτυρες όπως ο ιερομάρτυς επίσκοπος Ταυρομενίου Παγκράτιος και οι μάρτυρες Αγάθη και Λουκία. Ο Άγιος Παγκράτιος διδάχθηκε την πίστη στο Χριστό από τον Απόστολο Πέτρο και χειροτονήθηκε από τον ίδιο επίσκοπος Ταυρομενίου και μαρτύρησε δια λιθοβολισμού και μαχαίρας από τους αιρετικούς Μοντανιστές. Ο Άγιος Μαρκιανός στάλθηκε από την Αντιόχεια, από τον Απόστολο Πέτρο ως επίσκοπος Συρακουσών. Από το Παλέρμο κατάγεται ο Άγιος Αγάθων, πάπας Ρώμης, ο οποίος πρωτοστάτησε στην καταδίκη του Μονοφυσιτισμού στην Στ’ Οικουμενική Σύνοδο. Μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας του 8ου αιώνα ήταν ο επίσκοπος Κατάνης Λέων.

Μετά το 800 μ.Χ. ιδρύθηκαν οι Αρχιεπισκοπές Συρακουσών για το ποίμνιο της Σικελίας και του Ρηγίου Καλαβρίας για το νότιο άκρο της Ιταλίας. Η Καλαβρία του δεκάτου αιώνα ονομάστηκε “νέα Θηβαΐς” αφού λειτουργούσαν 265 μοναστήρια. Αναδείχθηκαν μεγάλες οσιακές μορφές όπως ο Όσιος Ηλίας ο Σικελιώτης, ο Όσιος Φιλάρετος, ο Όσιος Νείλος και ο Όσιος Ιωάννης ο Θεριστής.
Η Ορθοδοξία άνθισε χωρίς προβλήματα στον ελληνικό αυτό χώρο μέχρι τον 11ο αιώνα, οπότε η δυτική χριστιανοσύνη ακολούθησε το δρόμο της εωσφορικής αίρεσης του Παπισμού.

Το 1994 αρχίζει μια νέα εποχή όταν οι Αγιορείτες μοναχοί π. Κοσμάς και π. Γεννάδιος από τη μονή της Μεγίστης Λαύρας εγκαταστάθηκαν στη μονή του Αγίου Ιωάννου του Θεριστή στο Μπιβόντζι της Καλαβρίας. Το καθολικό ήταν χωρίς στέγη και πάτωμα και σε αυτό ζούσαν όρνιθες και αίγες. Με την αποδημία του π. Κοσμά σήμερα στη μονή εγκαταβιούν Ρουμάνοι ορθόδοξοι μοναχοί. Έχουν ακόμη επαναλειτουργήσει οι ιερές μονές του Αγίου Ηλία στο σπήλαιο του Μελικουκά, των

Αγίων Ηλία και Φιλαρέτου στη Σεμινάρα της Καλαβρίας και του Ευαγγελισμού στο Μαντανίτσι της Σικελίας. Στο Ρήγιο ανηγέρθη ναός του Αποστόλου Παύλου με τη συνδρομή της μονής του Παρακλήτου στον Ωρωπό.

Τα τελευταία εικοσιπέντε χρόνια υπήρξε έντονο ενδιαφέρον στην Καλαβρία για να γνωρίσουν τις πολιτιστικές ρίζες τους και το αρχικό ενδιαφέρον ήταν για την ελληνική γλώσσα και τον πολιτισμό. Αναζητώντας τις ρίζες άρχισε το ενδιαφέρον και για την αναζήτηση της Ορθοδοξίας. Στο Παλέρμο ανεγείρεται, με τη συνδρομή Κυπρίων, ναός του Αποστόλου Ανδρέα και γίνεται προσπάθεια για τη σύσταση ενοριών και την ίδρυση ορθόδοξης μονής.